

Ewa Leimer – osobní svědectví o Dr. Hamerovi

written by Vladimír Bartoš | 11. 8. 2023

Zdroj

Do angličtiny přeložil El Glauner

Do češtiny přeložil: Vladimír Bartoš

Jsem vášnivá učitelka. Po absolvování Pedagogického institutu v Gdaňsku jsem pokračovala ve studiu na univerzitách v Poznani a Gdaňsku, kde jsem získala magisterský titul. Jako učitelka jsem působila v Polsku až do konce školního roku 1980/81. V roce 1996 mi byl na Filozofické fakultě Vídeňské univerzity potvrzen polský diplom v oboru speciální léčebná pedagogika (po vykonání zkoušky) a byl mi udělen titul „magistr filozofie“.

Mag. Ewa Leimer

Během své třicetileté pedagogické praxe, jak v Polsku, tak v Rakousku, jsem vždy pracovala přímo s dětmi v různých vzdělávacích zařízeních.

V roce 1990 jsem poprvé uslyšela jméno Dr. Hamera a o dva roky později jsem začala číst jeho knihy a poznávat Germanische Heilkunde (v té době známou jako „Nová medicína“). **Od roku 1995** překládám jeho spisy. Přímo jsem se podílela na důležitých historických událostech spojených s Germanische Heilkunde. **Od roku 2000** se zaměřuji na šíření znalostí o „germánské“ v Polsku.

Již v 90. letech jsem vytvořila první webové stránky Nové medicíny v polštině. Později jsem po mnoho let vytvářela a spravovala webové stránky Dr. Hamera (v němčině).

Od roku 2003 mě aktivně podporuje můj přítel **Bogusław Baboľ**, informatik, který vytvořil vynikající online systém, speciálně navržený pro naše potřeby.

Všechny naše webové stránky umožňují bezplatné využívání důležitých materiálů podle hesla Dr. Hamera: „Zdraví nesmí nic stát“. To umožňuje co největšímu počtu lidí získat základní poznatky o fungování živých organismů. Tedy to, co nám režim tak pečlivě skrývá a zamlčuje, zejména v lékařském vzdělávání.

Z mé iniciativy a s podporou Dr. Hamera byl v Polsku založen Vzdělávací program pro „Germánskou“. Na základě tohoto programu pravidelně pořádám setkání, na nichž předávám tyto úžasné znalosti. Je pro mě velmi důležité, abychom Germanische Heilkunde® předávali dál v její původní podobě, jak nám ji Dr. Hamer zanechal.

Naší **vizi** je společenství lidí na celém světě, kteří ve svém každodenním životě respektují biologické principy Germanische Heilkunde a systém ústavních států, který toto společenství podporuje. To je náš cíl.

V průběhu mé vzdělávací práce postupně vznikl současný Vzdělávací program. Tento proces trval několik let. Celé tyto roky Bogusław pracoval na „Vzdělávacím programu online“. Trvalo několik let, než se online program vyvinul do dnešní podoby. Dr. Hamer používal ranou část tohoto programu již online, aby diskutoval o počítačových tomografiích, které jsem mu poslala. To bylo možné díky jeho manželce Boně Hamerové, která k tomu měla potřebné počítačové dovednosti.

Během vzdělávacího programu budeme pracovat s nyní již kompletním online-programem. Tento program se však stále vyvíjí.

Dnes se nazývá „Germanische Heilkunde – Vzdělávací program“. První setkání nového Vzdělávacího programu se uskutečnilo v **Brzeszcze** v budově městské stráže.

Gosia a Jurek nás několik let hostili ve svém domě při každém pobytu v Brzeszcze. V té době s nimi ještě žili jejich tři synové, takže v bytě nebylo mnoho místa. Přesto nám Gosia a Jurek nabídli svou manželskou postel a Małgosia nám vždy připravila výborné polské jídlo... Rádi bychom touto cestou vyjádřili vděčnost za tuto důležitou podporu.

Jejich pohostinnosti jsme však již takto nemohli využívat. Také pro účastníky bylo velmi obtížné najít v okolí nocleh. Nastal čas na změnu.... Začali jsme tedy hledat jiné místo pro naše setkání.

Poslední setkání v Brzeszcze v roce 2011

Mezitím se absolventi, kteří se zúčastnili našeho Vzdělávacího programu, „osamostatnili“ a začali „vyučovat další lidi Germanische Heilkunde“, na což je myslím třeba pohlížet skepticky...

Po Brzeszczi se naše kurzy konaly v půvabné vesničce Skidzin, nedaleko Osvětimi, která se nachází v krásné, klidné oblasti. Setkání se konala v malém domku, v malém „přednáškovém sále“. Ale ani zde jsme se nezdržovali dlouho.

Bogusław Babol mezitím vytvořil online program, který jsme mohli používat při našich setkáních. Ale internetové připojení ve Skidzinu bylo špatné. Také místnost, která byla zpočátku zcela dostačující, se rychle stala pro rostoucí počet účastníků příliš malou... Museli jsme tedy opět začít hledat nové místo setkávání.

V roce 2013 se nám podařilo najít vhodné místo nedaleko Brzeszcze, poblíž Pszczyzny... a myslím, že zde zatím můžeme zůstat.

Od roku 2014 můžeme plně využívat internet a systém, který zavedl Bogusław. Během našich setkání pracují účastníci na vlastním notebooku a využívají online program podle svých individuálních potřeb. Účastníci našeho programu nám sdělili, že jim dostupná online cvičení velmi pomáhají při zvládnání komplexních znalostí „Germánské“.

Fotografie – Takto pracujeme dnes

Nakonec byl vytvořen online program, který lze používat samostatně z domova. Dnes již v Polsku neexistuje žádná stacionární studijní skupina. Místo toho pravidelně pořádám online kurzy pro všechny účastníky... (s pomocí Bogusławova programu).

Během online lekcí si účastníci prohlubují své znalosti a využívají je k analýze mnou vybraných příkladů (podle své úrovně). To vše je možné na základě online programu, který je nyní nepostradatelným metodickým prvkem našeho Vzdělávacího programu.

Ráda bych zdůraznila, že se snažíme pouze o předávání znalostí z Germanische Heilkunde. Pochopte prosím, že neposkytujeme žádné individuální terapeutické poradenství.

Roky 1990 – 2000: Můj život s „Germanische“ začíná

Kde mám začít...?

Jak jsem již zmínila, můj život s Germanische začíná v roce 1990. Tehdy jsem již devět let žila ve Vídni ... Shodou okolností bylo v té době objevu doktora Hamera také 9 let.

Právě jsem vyjadřovala soustrast jednomu mladému otci s úmrtím jeho desetiletého syna, který „zemřel na leukémii“, když k tomu přidal prohlášení: „... ani tento lékař z Německa, který se zabývá léčbou rakoviny, už nemohl pomoci.... Bylo už příliš pozdě“.

Musím přiznat, že v té době jsem byla ještě „věrnou studentkou“ režimu a věřila jsem – jako většina lidí – ve vládnoucí mantru dnešní školské medicíny, že „rakovina je zhoubná, smrtelná nemoc“.

Dokonce jsem podporovala dětskou nemocnici ve Vídni tím, že jsem jí věnovala peníze, které byly použity na chemoterapeutickou léčbu těchto dětí. Chodila jsem také na pravidelné lékařské prohlídky, protože jsem byla přesvědčena, že mám vysoké riziko, že „dostanu rakovinu“ kvůli genetické predispozici. Všichni moji příbuzní, s výjimkou babičky, „zemřeli na rakovinu“. Dokonce jsem si byla jistá, že je řada na mně, protože jsem byla nejstarší ze své generace.

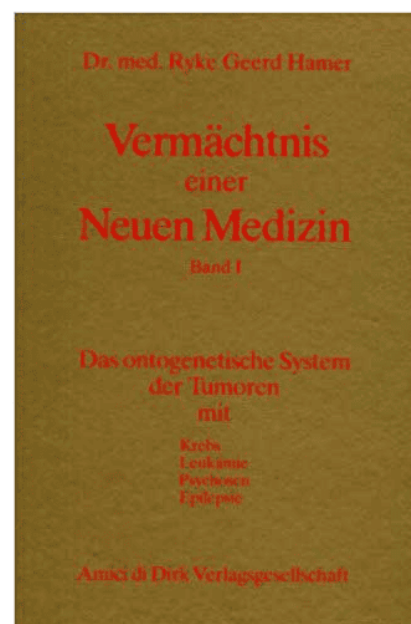
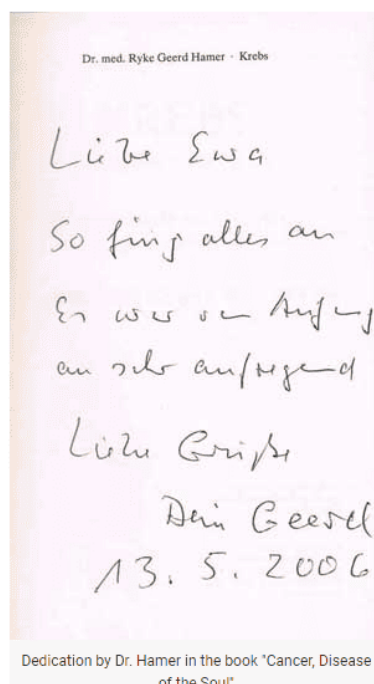
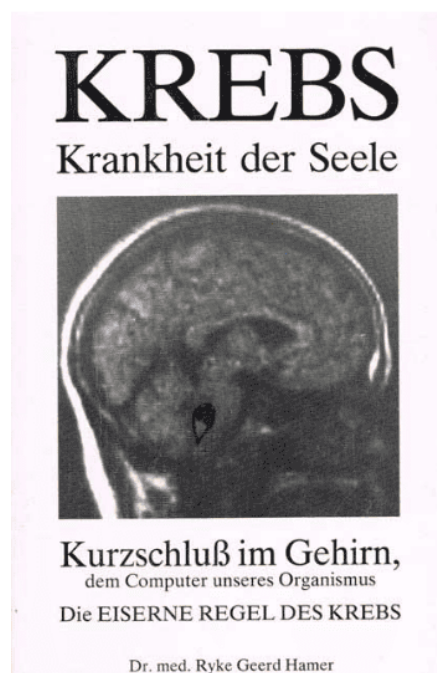
Tento mladý muž, který byl předčasnou smrtí svého syna zcela zlomený, mi řekl, že lékař, o kterém mluvil, se jmenuje doktor Hamer. Tím by můj zájem o toto téma pravděpodobně skončil, osud si však pro mě přichystal něco jiného. Nějaký čas po tomto rozhovoru, 24. listopadu 1992, jsem měla možnost poslouchat diskusi o rakovině v rakouské televizi, v Klubu 2, velmi pozdě večer (dnes už vím proč: aby se na pořad dívalo méně diváků). Mezi pozvanými hosty byl i doktor Hamer.

Čím déle tento pořad trval, tím jsem byla netrpělivější a rozzlobenější, protože lékařští „odborníci“ přítomní na této diskusi neustále přerušovali doktora Hamera.... Takže jsem se nemohla dozvědět, co chtěl doktor Hamer vlastně říci. Ale krátké úseky, v nichž hovořil, mě zaujaly a vzbudily mou zvědavost.

<https://player.odycdn.com/api/v4/streams/free/dr-ryke-geerd-hamer-surviving-cancer-19/7ddb7c7d409b2b177a3da226485e6e4ccbde45f6/5c1db2>

Krátká ukázka z televizního pořadu na téma diskuse „Jak přežít rakovinu“ z 24. listopadu 1992 v rakouské televizi v Klubu2, ve kterém byl Dr. Hamer často přerušován.

Následující den jsem „letěla“ do knihkupectví, abych zjistila, zda jsou na prodej nějaké knihy Dr. Hamera. A skutečně jsem je našla! V té době měl Dr. Hamer za sebou již dvě vydané knihy, a to „Rakovina, nemoc duše“ a „Odkaz nové medicíny“:

Věnování Dr. Hamera v knize „Rakovina, nemoc duše“.

Člověku, který zná Germanische Heilkunde, nemusím říkat, co se mi při čtení těchto knih přihodilo. Tyto knihy mě zcela uchvátily.

V té době jsem pracovala a byla jsem celý den mimo domov. Kromě toho jsem musela plnit povinnosti matky čtyřletého syna.... Knihy jsem tedy mohla číst jen pozdě večer, těsně před spaním....

Opravdu jsem se musela nutit knihu odložit, abych mohla druhý den včas vstát. Celý den jsem jen čekala, až se večer vrátím domů a budu moci pokračovat ve čtení...

V roce 1993 jsem se dozvěděla, že doktor Hamer bude mít přednášku v 15. vídeňském obvodu, v Haus der Begegnung ...

Tehdy jsem ještě nevěděla, že na doktora Hamera bylo v tomto období spácháno mnoho atentátů, ale on se přesto mohl volně pohybovat po Evropě. Tajná služba však sledovala každý jeho krok. To vše jsem se dozvěděla, až když jsem se s doktorem Hamerem konečně setkala osobně.

Přednáška doktora Hamera byla naplánována na 19.00 hodin ve velkém sále.... Dr. Hamer dorazil poměrně pozdě. Celý sál byl plný účastníků, dalo by se říci, že „praskal ve švech“.

Našla jsem si místo na galerii... Tato událost byla jedním z nejvýznamnějších zážitků v mém životě. Bylo to poprvé, co jsem měla možnost vidět doktora Hamera! Samozřejmě jsem ho neopomněla požádat o autogram. Byla jsem jednou z mnoha a mnoha lidí....

Byla to pro mne ohromující událost, kterou jen těžko dokážu vyjádřit slovy... ještě dnes, když se mi „ten obraz objeví před očima“, mě přemáhají emoce...

Během přednášky představil Dr. Hamer na diapojektoru prezentaci, kterou sám vytvořil. Mluvil až do pozdních nočních hodin.... Všichni jsme poslouchali se zatajeným dechem....

Domů jsem se vrátila s prvním věnováním od doktora Hamera v jeho knize: „Rakovina, nemoc duše“....

Poselství, které ke mně z knih doktora Hamera v té fázi jeho objevování a úrovně mého chápání dolehlo, znělo: klid v duši a láska ... to je to nejdůležitější....

Otec mého dítěte bohužel nesdílel mé nadšení pro Germanische Heilkunde (tehdy ještě nazývanou „Nová medicína“). Vysmíval se mi a napadal mě... pro něj to byla sekta.... (Přesně tak byl doktor Hamer vykreslován v médiích: jako zázračný léčitel, šarlatán, samozvaný guru a mnoho dalšího podobného) Nic z toho nebyla pravda.

Takto začal rok 1994. Rok hledání řešení pro můj nový život pro mě a mé dítě.. ale s Germánskou (tehdy Novou medicínou) – a čtení, čtení, čtení těchto dvou knih.

Z donucení jsem sáhla i po svaté knize „hinduistické“: Bhagavadgíta, následovaná Novým zákonem... a dalšími zdroji duchovní mystiky....

Později jsem mohla často pozorovat, že takovou metamorfózu vnitřního života prožívá mnoho lidí poté, co se setkali s poznáním Germanische ...

To byl výchozí bod pro dlouhý proces vnitřních i vnějších změn v mém životě.

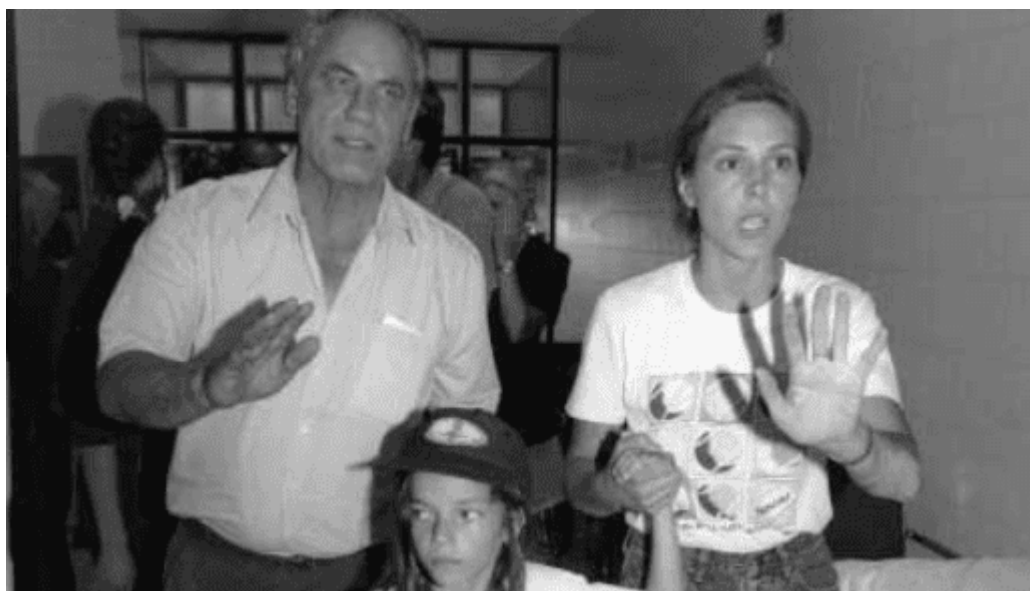
V létě roku 1995 jsem byla s rodinou na dovolené v Itálii. V té době jsem stále sledovala zprávy z novin. V našem prázdninovém ubytování bylo v té době mnoho zahraničních hostů a samozřejmě i z tohoto důvodu se zde objevilo mnoho zahraničního denního tisku...

Jednoho rána jsem v novinách zahlédla titulky o Olivii, dívce, jejíž rodiče nechtěli dát souhlas k chemoterapii svého dítěte....

Nejprve s dítětem utekli do Švýcarska, pak se obrátili na doktora Hamera s prosbou o pomoc a právě v tu chvíli přijeli s Olivíí do Španělska... kde doktor Hamer v té době dočasně pobýval.

Protože jsem již dva roky studovala Germanische Heilkunde (v té době Novou medicínu), měla už jsem představu o tom, kolik z těchto novinových zpráv je pravdivých a kolik ne. Kromě bojových výkřiků „šarlatán, zázračný léčitel, samozvaný léčitel“ atd. se ve zpravodajství objevilo hodnocení, že Olivia zemře, pokud nepodstoupí chemoterapii.

Aby rodiče ušetřili své dítě trápení s takovou léčbou, utekli spolu s dcerou z Rakouska...

Olivia se svou matkou Erikou Pilharovou a doktorem Hamerem v létě 1995 ve Španělsku.

Musíte si to představit: Totéž se objevilo ve všech novinách... celý mezinárodní tisk o tom informoval, jako by to bylo pod „nejvyšším velením“, které jsem tehdy neznala.

... A přitom jsem byla s tématem obeznámena. Přesně jsem věděla, jak geniální

objev doktor Hamer učinil! Ale v novinách o tom nepadlo ani slovo....

Titulky článků byly všechny stejné:

- Seznam smrtelných nehod zázračného pracovníka.
- Otec odmítá chemoterapii: Lékaři se bojí o Olivii
- Dívku s rakovinou skrývají rodiče ve Švýcarsku – bez léčby nemá šanci na přežití...
- Je Olivii „léčitel“ duševně nemocný?

V Itálii jsem se svým synem pobývala asi tři týdny a během té doby jsem si uvědomila dvě pro mě důležité skutečnosti:

Za první: mohu konstatovat, že všechny mainstreamové noviny o doktoru Hamerovi lhaly.

Za druhé: jestliže lhaly v této jedné věci, nemohu nikdy vyloučit, že nelžou i v jiných věcech. Proto jsem se rozhodla, že od této chvíle už nebudu kupovat a číst noviny.... Toto rozhodnutí jsem učinila v roce 1995 a platí dodnes...

Prosím, věřte mi: Nic mi kvůli tomu nechybí!

Díky této zkušenosti mi bylo jasné, že objev doktora Hamera současný vládnoucí systém nikdy neprosadí. Uvědomila jsem si tedy, že toto poznání může být předáváno pouze z člověka na člověka, od lidí, kteří pochopili podstatu objevu.

V té době již existovala literatura v němčině. V polštině však ještě nic nebylo. Proto jsem se rozhodla začít překládat knihy doktora Hamera do polštiny. Chvíli mi trvalo, než jsem si vypracovala plán, jak budu postupovat.

Celá moje rodina naprosto neschvalovala můj zájem a rostoucí zaujetí pro toto téma. Jejich postoj ke mně se časem stal opravdu nepřátelským....

Na začátku roku 1996 jsem kontaktovala Dr. Hamera (měla jsem jeho telefonní číslo z jeho knih), abych ho informovala o svých plánech a požádala ho o svolení přeložit jeho texty do polštiny.

Dr. Hamer mě poté pozval do svého domu v Kolíně nad Rýnem. Samozřejmě spolu s mým CT vyšetřením! Každý, kdo navštívil doktora Hamera, musel s sebou přinést CT snímek!

Proto jsem ve svém volném čase, o Velikonocích, poprvé navštívila doktora Hamera. Osobně mě vyzvedl na nádraží a velmi srdečně mě přivítal. Při této příležitosti jsem se seznámila i se zbytkem rodiny Hamerových.

Pobyt byl velmi plodný. Nejenže jsem získala svolení překládat jeho díla do polštiny, ale vzniklo mezi námi pevné přátelství, které trvalo až do

doktorovy smrti...

Po návratu do Vídně jsem začala pracovat. Rozhodně bych neřekla, že to pro mě byl snadný úkol.

Kromě toho, že doktor Hamer vyvinul zcela nové používání jazyka, chybělo mi také porozumění fyziologickým procesům, znalost anatomických struktur v lidském organismu a další důležité informace z oblasti medicíny, počínaje lékařským názvoslovím v současnosti používané medicíny a zde zejména termíny pro příznaky a patologické jevy, znalost běžných léčebných a diagnostických metod a mnoho dalšího. Navíc zcela chyběla možnost získat praxi na klinice.

Naštěstí jsem měla nejlepšího učitele na světě, který mi mohl poskytnout potřebný obsah teoretických lékařských znalostí: doktora Hamera.

Z vlastní zkušenosti a díky poradenské podpoře doktora Hamera tedy vím, jak důležité jsou základní lékařské znalosti z oblasti fyziologie a anatomie, abychom byli schopni pochopit a předat systém Germanische Heilkunde. Je velmi nebezpečné, když lidé bez podrobných lékařských znalostí v oblasti fyziologie, anatomie a tzv. patologických jevů a navíc bez klinických znalostí a zkušeností (a to se týká i absolventů našeho vzdělávacího programu a studijních skupin) začnou diagnosticky a terapeuticky pracovat s lidmi:

Přebírají zde velkou zodpovědnost, kterou vůbec nejsou schopni zvládnout. Důsledky jsou často tragické: nemluvím jen o nebezpečí pro lidi v nouzi, kteří k těmto „odborníkům“ přicházejí, ale také o nebezpečí pro tyto „odborníky“ samotné.

Nemluvě o tom, že v očích mnoha zklamaných lidí ztrácí Germanische Heilkunde svou důvěryhodnost, když se takto vzbuzená očekávání nenaplní.

Germanische Heilkunde (zpočátku ještě nazývaná „Nová medicína“) vyžadovala zcela nové názvosloví, aby bylo možné slovy vyjádřit podstatu biologických procesů v těle, duši a mozku a smysl toho, co měl Dr. Hamer ve svých textech na mysli. V té době jsem již 15 let nemluvila polsky a výsledky mého překladu byly podle toho slabé. Začala jsem tedy opravovat, opravovat a znovu opravovat.

I když jsem v té době už měla počítač, sloužil v podstatě jen jako psací stroj. Na internetu tehdy nebyly dostupné žádné informace, které jsem ke své práci nutně potřebovala.

V roce 1998 jsem na základě několika již přeložených textů vytvořila první polské webové stránky „Nové medicíny“. Přestože tato webová stránka obsahovala informace o Germanische Heilkunde, bylo na ní ještě mnoho co zlepšovat, pokud jde o její design a obsah.

Hned při mé první návštěvě Kolína nad Rýnem mi doktor Hamer předal dokumenty, které jsem měla po návratu do Vídně předat Helmutu Pilharovi. Tak jsem se

seznámila s Helmutem a později s celou rodinou Pilharových, která rovněž žila v Rakousku.

V důsledku chování Oliviiiných rodičů vůči vládnoucímu systému (odmítnutí chemoterapie a útěk před úřady, které chtěly Olivii tuto pseudoléčbu pod nátlakem provést) přišel Helmut o práci, nemluvě o mediálním atentátu na jeho osobu. Žádná firma ho už nechtěla zaměstnat, a tak musel hledat jiný zdroj příjmů pro svou rodinu se čtyřmi nezletilými dětmi.

Bylo to velmi těžké období pro celou rodinu Pilharových, ale také obzvláště těžké období v životě doktora Hamera. Zprávy v médiích o případu Olivie byly tak hojné. Doktor Hamer byl médií takřkajíc popraven. Byl trnem v oku vládnoucí „elitě“ ...

Nenávistné kampaně médií dosáhly svého zenitu. Pomluvy a vraždy charakteru neznaly mezí....

Díky Helmutovým vyvracením byl Oliviiin příběh velmi dobře medializován v tisku a tak se nesměle objevily i kritické hlasy, které se postavily proti vládnoucímu systému.

Na druhou stranu vládnoucí „elita“ dělala vše pro to, aby se na veřejnost nedostaly žádné pozitivní informace o doktoru Hamerovi. V žádném případě nemohly připustit, aby se Olivia „zotavila v rukou doktora Hamera“. Mediální kampaň proti lékaři připomínala závěrečnou bitvu ve válce.

Doktor Hamer se však stal pro vládnoucí elitu skutečně nebezpečným, když v rozhovoru pro jednu rozhlasovou stanici prohlásil, že žádná nemoc AIDS neexistuje, že vlastně vůbec neexistují viry HIV. To bylo v roce 1995! Podle doktora Hamera to byl skutečný důvod, proč proti němu byla vedena tak brutální kampaň. V žádném případě se tato myšlenka nesmí dostat na veřejnost.

<https://odysee.com/@Germanic-Heilkunde-Dr-Ryke-Geerd-Hamer:e/Dr.Hamer-at-Brisant-in-1995-AIDS-does-not-exist-:c?src=embed&t=5.844111>

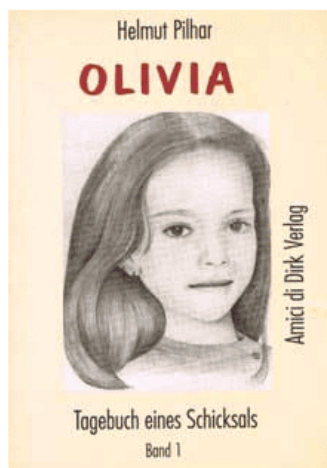
V té době už Olivia přešla do pcl fáze svého SBS a aktivita uprchlického konfliktu mnohonásobně zvýšila vagotonický otok ledvinového parenchymu a jaterní žlázy. Na doporučení Dr. Hamera, který se účastnil jednání se zprostředkovatelem (Dr. Markowicz z Rakouska), jehož úkolem bylo přesvědčit rodiče, aby se vrátili do Rakouska – bylo dohodnuto, že se rodiče vrátí domů.

Byla však stanovena jedna podmínka: Rodiče nebudou nuceni podávat dítěti chemoterapii. Teprve po úplné enkapsulaci (ztvrdnutí) bude tato zralá ledvinová cysta chirurgicky odstraněna. Doktor Hamer vysvětlil, že to bude možné až v září 1995.

Veškerá jednání se však ukázala jako záludná hra „elit“ ... navzdory slibům, že dítě nebude muset po návratu do Rakouska podstoupit chemoterapii, byla dcera již na vídeňském letišti vyrvána matce z rukou a okamžitě převezena do nemocnice. Všechny tyto akce byly podporovány policií.

Kromě toho byli Oliviiini rodiče právně zbaveni rodičovských práv, pokud jde o lékařskou péči, na 10 let!

Všechny tyto události kolem Olivie sepsal Helmut Pilhar ve své knize „Olivia – Deník osudu“, kterou vydal v roce 1996.

Olivia on the flight

Olivia during chemo-pseudo-therapy

Olivia při letu, Olivia během chemoterapie a pseudoterapie

V roce 1996 se v konferenčním sále šlechtického domu „Landtmann“ v centru Vídně konala prezentace knihy Helmuta Pilhara.

Roky 1996 a 1997 jsem společně s Helmutem strávila intenzivní práci na šíření **Germanische** (tehdy ještě nazývané Nová medicína) v Rakousku.

Mezitím jsem se již rozvedla ...

Společně s Helmutem a dalšími přáteli jsem se účastnila shromáždění a protestů ve Vídni a Wiener Neustadtu a uspořádala jsem pro Helmuta několik přednášek na různých místech Rakouska.

Jako pozorovatel a „soukromá reportérka“ doktora Hamera jsem mu z Rakouska podávala zprávy (s pomocí svého prvního obřího mobilního telefonu) o Pilharově procesu, který se konal ve Wiener Neustadtu v roce 1996. V listopadu 1996 byli Pilharovi rodiče odsouzeni k osmiměsíčnímu trestu odnětí svobody podmíněně na tři roky. Ani v tomto procesu nebylo připuštěno žádné ověření Nové medicíny (do roku 1996 jich bylo několik), ani žádný jiný důkaz o správnosti Nové medicíny. Navíc, jak jsem se již zmínila, lékařská péče byla Pilharovým jednoduše odebrána na 10 let.

Během této doby doktor Hamer stále osobně vedl semináře. Samozřejmě jsem se

jich všech zúčastnila...

Většina lidí však byla silně zmanipulována nenávisným zpravodajstvím v médiích.

Dr. Hamer se stal pro systém stále nebezpečnějším! Proto musel být nyní jednou provždy zdiskreditován a umlčen.... Metody boje proti nepříteli jsou vždy stejné...

Dne 21. května 1997 jsme obdrželi zprávu, že doktor Hamer byl zatčen.

Jaký to byl šok! Nechtěli a nemohli jsme tomu uvěřit!

V srpnu 1997 byl zahájen další proces proti doktoru Hamerovi, který provázela obrovská mediální kampaň... Dr. Hamer byl obviněn z porušení zákona o výkonu povolání lékaře. V roce 1986 byl zbaven práva vykonávat lékařskou praxi a také práva vykonávat lékařskou praxi podle zákona o lékařské praxi a proto mu byl zakázán jakýkoli kontakt s pacienty. Obvinění byla zcela neopodstatněná a jednalo se o frašku!

Dne 9. 9. 1997 byl Dr. Hamer poprvé odsouzen k 9 měsícům vězení. V rozsudku soud mimo jiné četl věty jako „absolutní nesmiřitelnost obžalovaného“ a „jeho absolutní netolerance k jiným léčebným metodám“.

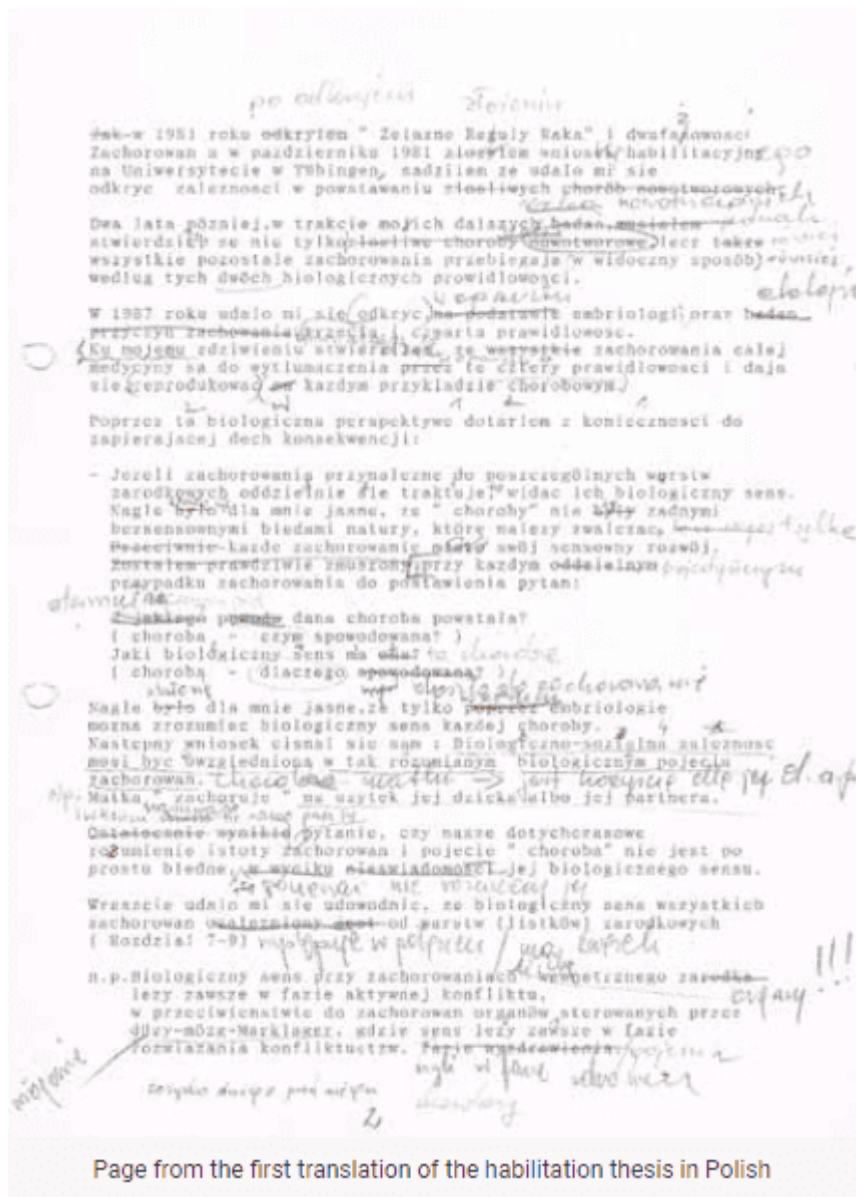
Největším zverstvem soudů však bylo, že 19. prosince 1997 rozhodl Zemský soud v Kolíně nad Rýnem o umístění doktora Hamera do psychiatrické léčebny (!), protože byl „nebezpečný pro veřejnost“. Následně došlo k mnoha dalším pokusům o psychiatrickou léčbu Dr. Hamera, celkem více než 60krát!

Díky úsilí jeho tehdejšího právníka, pana Mendela, však všechny tyto nevyšlovně zavrženíhodné pokusy ztroskotaly.

Když jsme obdrželi zprávu o zatčení Dr. Hamera, okamžitě jsme zorganizovali malou skupinu a poprvé jsme vyšli do ulic Kolína nad Rýnem, abychom protestovali proti tomuto bezpráví. Bylo nás asi 30 lidí!

První demonstrace v Kolíně nad Rýnem po zatčení Dr. Hamera

Page from the first translation of the habilitation thesis in Polish

Stránka z prvního překladu habilitační práce v polštině

Na transparentech byly nápisy jako např: „Dr. Hamer – oběť lékařské mafie“, „Rakovinová mafie znovu udeřila“. „Dr. Hamer je nevinný!“.

Naše aktivity v době, kdy byl Dr. Hamer ve vězení v Kolíně nad Rýnem:

V roce 1997 založil Helmut Pilhar první pravidelná shromáždění Nové medicíny.

Jednou měsíčně jsme se scházeli ve Wienerwaldu ve 13. vídeňském okrese, kde Helmut přednášel. Každý byl vítán. Později, když byl s přednáškami na cestách po Německu, jsem ho několikrát zastupovala doma ve Vídni.

S doktorem Hamerem jsem si dopisovala po celou dobu, kdy byl ve vězení.

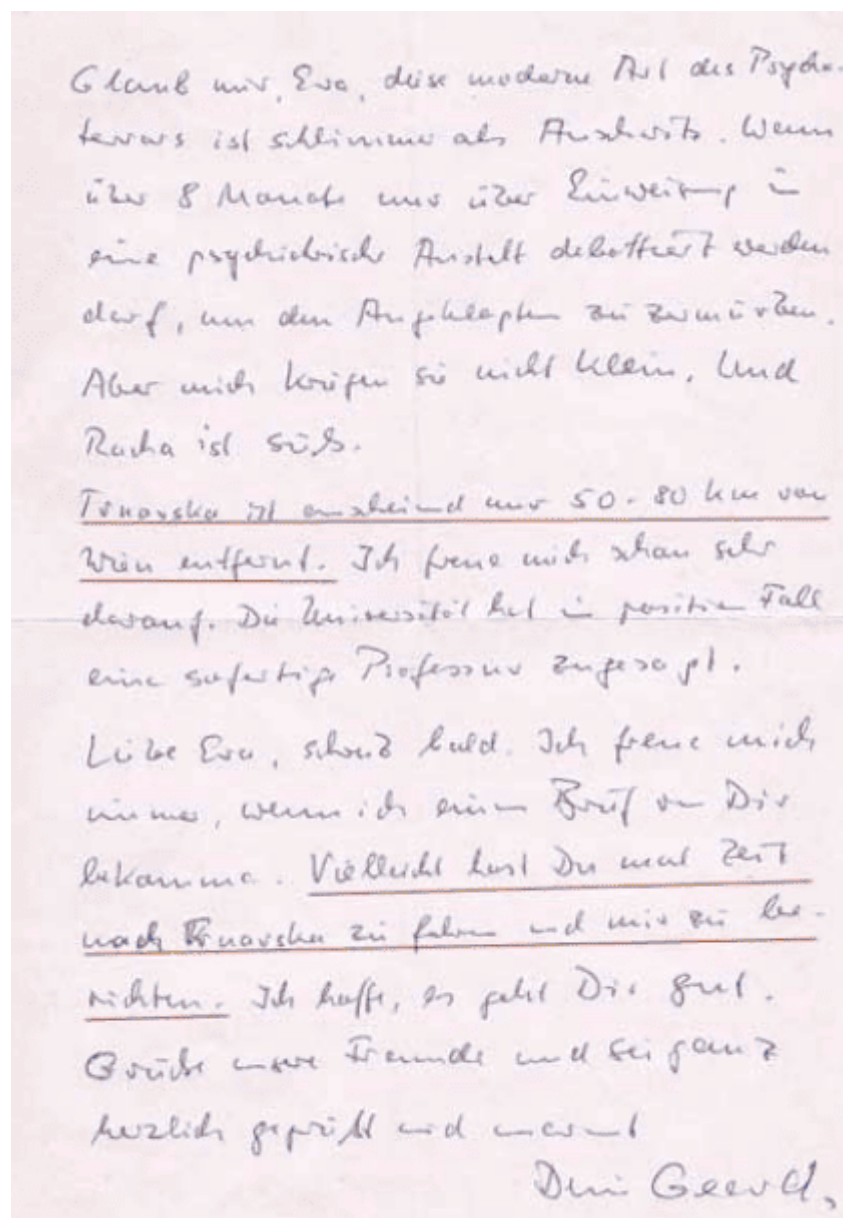
Tyto dopisy jsou pro mě dodnes neocenitelné, protože i ve vězení Dr. Hamer pokračoval ve své vědecké práci. Brzy jsme se dozvěděli, že ve vězení učinil další významné objevy. Tentokrát v souvislosti s takzvanými duševními chorobami. Všechny tyto nové poznatky měly být zahrnuty do nového vydání „Zlaté knihy“.

Nemohli jsme se tohoto nového vydání „Odkazu“ dočkat!

Konečně nastal den, kdy si doktor Hamer mohl vyjednat propuštění z vězení. Dr. Hamer to podrobně popisuje ve své autobiografické knize „Jeden proti všem“, vydané v roce 2005.

Dr. Hamerovi byla nabídnuta možnost propuštění za určitých podmínek: Pokud stáhne své poslední odvolání, bude propuštěn předčasně. Protože univerzita v Trnavě (Slovensko) nabídla Dr. Hamerovi provedení postdoktorského kvalifikačního řízení, souhlasil s tímto „handlem“. Koneckonců jeho přítomnost na habilitaci na Slovensku byla nezbytná... Proto odvolal své odvolání jen proto, aby mohl dobrou věc posunout dál.

Ještě když byl ve vězení, dostala jsem od doktora Hamera dopis, v němž mě informoval o plánované habilitaci na Slovensku... ale návrhu univerzity plně nedůvěřoval. Požádal mě, abych se vydala na univerzitu v Trnavě a ověřila si pravost pozvání.

Glaub mir, Eva, diese moderne Art des Psycho-
terrors ist schlimmer als Auschwitz. Wenn
ich 8 Monate nur über Einweisung in
eine psychiatrische Anstalt debattiert werden
darf, um den Anphilosophen zu zermürben.
Aber mich kränken sie nicht klein, und
Rasha ist süß.

Trnavsko ist ungefähr nur 50-80 km von
Wien entfernt. Ich freue mich schon sehr
darauf. Die Universität hat in positivem Fall
eine sehr tüchtige Professur zugesagt.

Liebe Eva, schreib bald. Ich freue mich
wimm, wenn ich einen Brief von Dir
bekomme. Vielleicht hast Du mal Zeit
nach Trnava zu fahren und mich zu be-
sichtigen. Ich hoffe, es geht Dir gut.
Gruße meine Freunde und sei ganz
herzlich gegrüßt und wusch

Dein Geert,

Part of the letter from Dr Hamer dated 6 May 1998, in which he asked if I could go to Trnava and tell him about the visit...

Část dopisu Dr. Hamera ze dne 6. května 1998, v němž mě žádal, zda bych mohla jet do Trnavy a informovat ho o návštěvě...

Paní Kateřina Bustinová, tajemnice prorektora pro výzkum, mě přijala velmi vřele a odvedla mě k Doc. RNDr. DrSc. Josefu Mikloškovi. Prorektor mi potvrdil vše, co bylo napsáno v dopise doktoru Hamerovi.

Dr. Hamer byl v květnu 1998 předčasně propuštěn, aby se mohl osobně zúčastnit habilitačního řízení. Zbývající 4 měsíce, které mu byly přičteny k trestu, měly uplynout až v listopadu....

Zůstali jsme v telefonickém kontaktu. Dr. Hamer však od počátku „vycítil“ záludnost, která se skrývala v tomto pozvání....

Poté, co jsem ho informovala, že nabídka ve skutečnosti přišla z Trnavské univerzity, se Dr. Hamer rozhodl „zariskovat“.... Univerzita v Tübingenu dosud důsledně odmítala habilitační řízení provést, přestože pravomocné soudní rozhodnutí z roku **1986** nařizovalo toto řízení provést (s hrozbou trestněprávních důsledků) ... Univerzitě v Tübingenu byla uložena pokuta, kterou po léta stále platila.

Důvod byl samozřejmě zřejmý: již počátkem 80. let minulého století univerzita v Tübingenu testovala platnost přírodních zákonů objevených doktorem Hamerem a profesori věděli, že objev doktora Hamera je správný.

Zamítnutí jeho habilitační práce však mohlo být doprovázeno ztrátou dobrého jména této prestižní univerzity. Proto si k právně platnému zamítnutí habilitační práce univerzitou našla nejmenší a nejbezvýznamnější univerzitu v celé Evropě: Trnavskou univerzitu. Dr. Hamer o tom hovoří v [rozhovoru s Juliannou](#). Habilitační řízení na Trnavské univerzitě bylo povoleno pouze z následujícího důvodu: **Cílem bylo zamítnout předloženou habilitaci doktora Hamera**. Oficiálním dokumentem, který by potvrdzoval zamítnutí habilitace vědeckou institucí, by systém konečně získal rozřešení za své jednání.

Navíc bezvýznamná slovenská univerzita neměla mnoho co ztratit. Právě naopak. Slovensko se právě chystalo jednat o vstupu do Evropské unie. Počítalo se nepochybně s tím, že pokud by si Slovensko tehdy zasloužilo uznání za odmítnutí habilitace doktora Hamera, jistě by se mu dostalo odměny.

Doktor Hamer měl jedinou možnost: musel svůj objev vyzkoušet na jednotlivých pacientech přímo na místě v přítomnosti představitelů univerzity ještě před vlastním habilitačním řízením. To si také stanovil jako podmínku. Dr. Hamer mě požádal, abych se vrátila do Trnavy a o této možnosti jednala.

Mezitím jsem byla několikrát na Slovensku a spřátelila se s Kati Bustinovou, sekretářkou doktora Mikloška. Toto přátelství se později ukázalo jako velmi užitečné.

Kati významně přispěla k tomu, že přírodní zákony objevené doktorem Hamerem byly v Trnavě skutečně ověřeny.

Se svolením doktora **Mikloška** mě Kati nejprve zkontaktovala s onkologem doktorem **Krčmérym**. Mohla jsem s ním hovořit na univerzitě. Protože dlouho

pracoval na německé klinice v Bavorsku, mluvil plyně německy. Při přivítání mi řekl:

„Aha, to jste vy... Víme, že má (doktor Hamer) pravdu, ale je to o 50 let dříve“.

Pak mě odkázal na doktora Jurgu, který pracoval na onkologické klinice v Trnavě. Doktor Jurga zpočátku odmítal souhlasit s verifikací na pacientech s tím, že pro takový počet lidí je CT mozku příliš drahé a že si to univerzita nemůže dovolit.

Vrátila jsem se do Vídně a řekla doktoru Hamerovi, jak se věci mají.

Když se doktor Hamer dozvěděl, že univerzita nechce provést CT vyšetření u vybraných pacientů, řekl mi (po telefonu), abych navrhla doktoru Jurgovi, že pro pacienty zorganizujeme autobus a odvezeme je do Radiologického ústavu ve Vídni.

Vrátila jsem se do Trnavy: Dr. Jurga byl z tohoto návrhu viditelně rozpačitý a nyní se rozhodl, že CT vyšetření na Slovensku přece jen schválí...

Nakonec po několika „vyjednávacích návštěvách“ Trnavská univerzita prostřednictvím doktora Jurgy návrh doktora Hamera konečně přijala. Tímto způsobem tato část projektu dospěla k pozitivnímu konci.

TRNAVSKÁ UNIVERZITA

Homopotočná 23, 918 43 Trnava

BESTÄHTIGUNG

Am 8.9. u. 9.9.1998 wurde am Onkologischem Institut Hl. Elisabeth in Bratislava und Onkologischen Abteilung des Krankenhauses in Trnava sieben Patientenfälle mit insgesamt mehr als 20 einzelnen Erkrankungen in Gegenwart des Prorektors der Universität Trnava, des Dekans der Fakultät für Pflegewesen und Sozialwesen der Universität Trnava und insgesamt 10 Dozenten und Professoren untersucht (ärztliche Protokolle von diesen Fällen, die durch Dr. Hamer gemacht wurden, sind in der Beilage). Es sollte festgestellt werden, ob nach naturwissenschaftlichen Regeln der Reproduzierbarkeitsprüfung die Verifikation seines Systems festgestellt werden konnte.

Dies war der Fall.

Von den jeweils etwa 100 Fakten, die man bei jeder Einzelerkrankung nach den Regeln der "Neuen Medizin" abfragen kann, konnten zwar in Ermangelung vollständiger Untersuchungsbefunde nicht alle Fakten abgefragt werden, aber die abgefragten Fakten zeigten, dass alle Naturgesetze der "Neue Medizin" erfüllt waren.

Die untergezeichneten nehmen deshalb mit hoher Wahrscheinlichkeit als gesichert an, dass seine Präsentation in zwei Überprüfungskonferenzen bewies sein System mit größter Wahrscheinlichkeit. Wir schätzen sehr hoch das menschliche, ethische und geduldige Engagement Dr. Hamers und seinen neuen ganzheitlichen Zutritt zum Patienten. Nach Berücksichtigung aller dieser Faktoren, haben wir den Eindruck gewonnen, dass die Frage der möglichs baldigen Anwendung der "Neuen Medizin" dringend weiterverfolgt werden sollte.

Trnava 11.9.1998

prof.MUDr.J.Pogády,DrSc, Prof.f.Psychiatrie,
Vors.der Kommission

prof.MUDr.V.Krčmery,DrSc, Dekan der Fakultät

doc.RNDR.J.Mikloško,DrSc, Prorektor f.Forschung

....*Beard*....

[Handwritten signature]

V srpnu 1998 pak Dr. Hamer osobně odcestoval na Slovensko, aby celou záležitost osobně uzavřel. Během tohoto pobytu jsme byli spolu s ním pozváni na večeri do domu prorektora Mikloška.... Byla to velmi vznešená a zbožná

katolická rodina. Snem doktora Josefa Mikloška bylo stát se velvyslancem ve Vatikánu. A jaká pozoruhodná náhoda: po zamítnutí habilitační práce se prorektor Miklosko skutečně stal velvyslancem ve Vatikánu(!) Dr. Hamer o tom podrobně referuje ve své autobiografii.

Ověření na několika pacientech bylo úspěšně provedeno **8. a 9. září 1998**. Bohužel jsem se nemohla osobně zúčastnit, protože jsem v té době ještě pracovala a nebylo mi uděleno volno.

Dne 10. září Dr. Hamer stále neměl k dispozici oficiální potvrzení s univerzitním razítkem, které by svědčilo o tom, že takové ověření proběhlo a že výsledek tohoto ověření byl pozitivní. Toho dne jsem byla také já sama opět na místě v Trnavě. Dr. Hamer, několik přátel a já jsme seděli v sekretariátu prorektora Mikloška. V jednu chvíli se ke mně Dr. Hamer obrátil a řekl:

„Prosím, jděte za Kati a požádejte o ověřovací list. Trvejte na tom, abyste takové potvrzení dostala“.

Obrátila jsem se na Kati Bustinovou, ale prorektor Mikloško byl ten den velmi „zanepřázdňen“. Výsledkem bylo, že jsme museli čekat několik hodin. Nebyli jsme si jisti: může Kati takový dokument získat? Byli jsme jako na jehlách!

Díky našemu přátelství byla Kati povzbuzena, aby ověřovací potvrzení vypracovala písemně a předložila ho doktoru Mikloskovi k podpisu, a doktor Miklosko ho skutečně podepsal.

Stále však chyběly podpisy ostatních lékařů přítomných na verifikaci: Pogady a Prof. MuDr DrSc Krcmery...

Kati se to nakonec také podařilo (po několika mých upomínkách).

Bez Kati Bustinové bychom dnes tuto konfirmaci neměli. Za to jsme jí velmi, velmi vděční!

Z univerzitní budovy jsme odcházeli s univerzitním certifikátem potvrzujícím platnost zákonů objevených doktorem Hamerem! Super úspěch!

Dr. Hamer si byl přesto jistý, že jeho habilitační práci zamítnou. Měl pravdu!

Po úspěšném testování přírodních zákonů na pacientech byla jeho habilitační práce v následném habilitačním řízení zamítnuta! Byla to absurdní situace! Byla jsem u habilitačního řízení přítomna a mohu dosvědčit, že se nejednalo o vědecký posudek. Mimochodem, ta blondýna na videu jsem já.

<https://player.odycdn.com/api/v4/streams/free/Closing-of-the-habilitation-speech-at-the-University-of-Trnava-1998-Dr.-Ryke-Geerd-Hamer/eeae7e1809f270a82e8a443156c2bb1d9f0a55f4/42ddee>

Video záznam habilitačního procesu:

– Univerzita: Říkáte, že jste proti školní medicíně. Tak proč se obracíte na naši fakultu?

-Dr Hamer: Má školní medicína na Vaší fakultě monopol? Čím vlastně je školní medicína?

Neuspořádaná, zbavena systému, sbírka 5000 hypotéz a uzurpuje se mít monopol. Já jsem tady jako vědec výzkumník a ne jako někdo, kdo se naučil z paměti katechismus a jak v katechismu školní medicíny za ním opakovat, ten katechismus znám tak či tak, mám 15 let univerzitních klinických zkušeností, takže ten katechismus znám, a co vy, pánové, znáte, znám také. Jsem tady jako badatel a chtěl bych Vám představit vědecké důkazy přírodních zákonů, tady jsme je ověřili na sedmi libovolně vybraných případech a zjistili jsme ano, že to souhlasí! To je prostě pravda! To znamená, nechci, abyste mi věřili...pouze Vás chci přesvědčit jako badatel pomocí reprodukce na libovolně zvolených případech tak, jak se to děje ve všech přírodních vědách na celém světě. Tady se nemluví o školní medicíně, zda neexistuje školní medicína. Hic Rhodus, hic salta (dokaž, co umíš), tady je reprodukce, tady je verifikace a basta... A když ne, pak to znamená, že to bylo chybné. A když to bylo chybné, pak je třeba umět prohrávat. Pro pacienty musíme udělat vše, aby to mohli pacienti využívat... to je můj názor. To nemůže být žádná „náboženská válka“. To musí být upřímná snaha, poctivý boj vědců, proto jsme na Univerzitě.

Habilitační řízení byla fraška. Mělo být přítomno 30 profesorů, ale nakonec přišlo jen 6 profesorů. Jen doktor Mikloško a profesor Pogady rozuměli tomu, co doktor Hamer říkal. S výjimkou profesora Josefa Mikloška nikdo z nich práci doktora Hamera neznal. Nikdo tu práci nečetl! To byl cirkus! A stalo se, jak doktor Hamer předpověděl, habilitace byla zamítnuta. Potom jsme šli všichni na večeři. Byla jsem svědkem smutného rozhovoru mezi doktorem Hamerem a jedním z členů komise, profesorem Pogadym (mimořádně psychiatrem).

<https://en.germanische-heilkunde-dr-hamer.com/archiv/2008/declaration-ewa-leimer-02-07-2008>

Mag. Ewa Leimer

Prohlášení

Mistopřísežně prohlašuji, že v roce 1998 -po negativně ukončeném habilitačním řízení – jsem byla svědkem rozhovoru mezi prof. Pogády a dr Ryke Geerd Hamerem. V rozhovoru řekl prof. Pogády, že se stydí za průběh habilitačního řízení – nicméně nátlak přišel od soudu v Kölnu... Přitom bylo zjevné, že se ho to skutečně dotýká. Důrazně přiznal, že Dr. Hamer má pravdu a doslovně sdělil: „My psychiatři nic nevíme...“ (v rozhovoru byla řeč o příčinách nemocí).

Mag. Ewa Leimer, Vídeň. 2. 7. 2008

Doktor Hamer měl tedy pravdu. Návrh univerzity nebyl od počátku upřímný. Jediným cílem tohoto podniku bylo „vyrobit“ univerzitní dokument „odmítající“ objev doktora Hamera. Předpokládáme, že ověření nálezu na pacientech univerzitní klinikou bylo možné jen proto, že univerzita měla za úkol habilitační práci pouze odmítnout...

Pravděpodobně neexistoval žádný výslovný zákaz provádět zkoumání zákonů Germanische Heilkunde. Proto o tom mohla univerzita rozhodovat víceméně „samostatně“.

Předpokládáme, že profesori univerzity, kteří se na tomto „spiknutí“ podíleli, si ani nebyli vědomi velkého významu ověření. ... Bylo nakonec důležitější než habilitační řízení. Samotné habilitační řízení je nakonec jen výmyslem systému, který je již částečně „sražen“ s ověřením výsledků doktora Hamera.

Ze Slovenska pokračoval doktor Hamer přímo do **Španělska**. Od té doby žil v exilu. Nejprve ve Španělsku a později v Norsku až do své smrti.

Moje první přednáška o Germanische Heilkunde na základní škole.

Dr. Hamer toto pozitivní ověření okamžitě zveřejnil na internetu (tehdy ještě na stránkách Helmuta Pilhara). Hned druhý den se v oficiálních médiích objevily články, které Dr. Hamera obviňovaly z falšování osvědčení... a navíc samozřejmě články obsahovaly informaci, že habilitační řízení bylo neúspěšné.

„Elita“ věděla již před habilitačním řízením, že bude neúspěšné, ale o úspěšném ověření se dozvěděla až dodatečně..., což nebylo podle jejich plánu.

Krátce poté, v roce 1998, jsem s doktorem Hamerem uspořádala další seminář na Slovensku. Uskutečnil se v Penziónu Družba Bojnica a v roce **1999** uspořádal Harald Baumann první a poslední kongres nové medicíny ve Švýcarsku, kde jsem přednášela na téma „Nová medicína a vzdělávání v budoucnosti“.

Na kongresu byl přítomen i Dr. Hamer, a to i na mé přednášce... Líbila se mu....

Během kongresu se objevili lidé z **tajné služby**, kteří chtěli doktora Hamera zatknout. Nějak se nám podařilo je vyvést z míry tím, že jsme řekli, že pan doktor není přítomen. Doktor Hamer měl v té době ještě „otevřené“ ty čtyři měsíce trestu.

V létě 2000 jsem navštívila doktora Hamera ve Španělsku a po této návštěvě jsem se rozhodla uspořádat a vést přednášky „Nové medicíny“ v Polsku.

První přednášku jsem v Polsku přednesla v roce 2000 ve své bývalé základní škole. Mezi hosty byli pouze lidé z mé rodiny a několik přátel.

Během svého pobytu ve Španělsku byl doktor Hamer nadále vědecky velmi aktivní a zároveň neustále usiloval o to, aby byl jeho objev uznán soudem. Vedl nesmírně bohatou korespondenci s úřady a podával četné stížnosti k soudům. To vše se však ukázalo jako neúčinné!

Můj život s Germanische Heilkunde do roku 2017

V roce 2003 změnil Dr. Hamer název svého objevu na Germanische Neue Medizin („Germánská nová medicína“). Mělo to mnoho důvodů, které zde nebudu rozebírat, včetně toho, že v letech 1981 až 2003 vznikly desítky „Nových medicín“... kdo hledal informace, nemohl najít „nefalšovaný“ zdroj... Dr. Hamer, který žil v exilu, se navíc cítil stále více přitahován svými německými kořeny... a chtěl poukázat na trvale udržitelné hodnoty, v nichž pohané žili před přijetím křesťanství, v harmonii a v souladu s přírodou... Mezitím byla „instalována“ tzv. metamedicína, která je dnes odvětvím tzv. totální biologie, atd... Dr. Hamer ve svém životopise: „Meta-mediceína je obrovská instituce, která je finančně podporována mými odpůrci. Nedávno pan Fieslinger, který byl prý až dosud nadšeným stoupencem Nové medicíny, vytvořil Meta-lékařství. Všechno ode mne okopíroval a nyní prodává mou germánskou Novou medicínu® zfalšovanou zvuky a barvami, hypnózou a duchovním léčením, stejně jako homeopatickou-placebo-fantazií, atd.....moji odpůrci kradou Germánskou novou medicínu a míchají ji se vším možným, takže se stále nic nemění, takže vše zůstává při starém...“.

(Str. 406. „Einer gegen Alle“/Jeden proti všem)

V roce 2004 byl doktor Hamer znovu obviněn, tentokrát francouzským soudem, z „podvodu a spoluúčasti na nezákonném provozování lékařské praxe“ a opět odsouzen k trestu odnětí svobody v nepřítomnosti. Výsledkem byl evropský zatýkácí rozkaz a 9. září 2004 v 10 hodin dopoledne byl doktor Hamer zatčen před svým domem ve Španělsku a převezen do Francie, do věznice Fleury Mérogis. K jeho zatčení nedošlo kvůli idiotskému, vykonstruovanému obvinění, jehož jediným cílem bylo zničit pověst Germánské nové medicíny. Znovu jsme vyšli do ulic. Tentokrát v Tübingenu, ale bylo nás víc než před osmi lety. Z blondýnky se na pár let stala tmavovlasá Ewa.

Když byl doktor Hamer ve vězení, psali jsme si pravidelně dopisy. Tato korespondence je pro mě neocenitelná. Částečně proto, že doktor Hamer vyjadřuje potěšení nad mými aktivitami v souvislosti s šířením Germanische Heilkunde v Polsku.

Ryko Geerd

23.5.2005

Liebe Eva,

Hat herzlichen Dank für Deinen lieben Brief vom 14.5.2005.

Fand mich, daß Du den Neue Buch "E. wegen alle" gefällt. Es war lang in der fülle. Ich glaube, es ist höchsten die Hälfte aller Eskamtsunter-
suchungen. Du hast, die man mit wird.

Eva, Du schienst ja fühlst eben zur Ruhe zu kommen auch die Scheidung. Das fand mich für Dich.

Ich bin Dir auch so dankbar für, das, was Du in Polen auf die Basis stellt: fabelhaft.

Im Moment ist das Verlap nicht so ein. Ich habe Anweisung gegeben, daß die poln. Hal-
süßigkeiten werden. Die können das auch

gut bestehen. Was das, daß Du die Tabelle auch so fertig hast. Ich die empfinden die Distinkt, dann vergrüßte ich Dir, daß es auch süß ist. Größt wird und Du so mit dem Buch zusammen abgehe können (2000 Hal- und 3000 zu haben, nicht zu?) Eva, auch Du eine Basis, die für eine Putzfrau bestehen kann. Es ist mir

Part of the letter from 23 May 2005

Část dopisu z 23. května 2005

V roce 2006 byl Dr. Hamer propuštěn z francouzského vězení a krátce poté byl opět plně aktivní.

V červenci jsme se s Boguslawem zúčastnili ještě jednoho velmi zajímavého, ale posledního semináře s doktorem Hamerem v Coinu/Španělsku. Přátelé Germanische z Itálie uspořádali opravdu příjemnou internetovou konferenci. Byli jsme připojeni prostřednictvím audio a video signálu do posluchárny a přednáškové místnosti v Itálii.

A ve dnech 8. až 10. září 2006 se na stejném místě konala další Přehlídka přírodních zákonů, tentokrát pod záštitou našeho Nezávislého mezinárodního soudu. Dr. Hamer toto setkání nazval „Věda – věc“. (Nezávislý svobodný soud pro vědu). Zúčastnilo se ho 12 lékařů, 14 pacientů se svými rodinnými příslušníky, biologové, fyzikové a inženýři, učitelé a velké množství lidí s naturopatickým vzděláním, ale i „obyčejných“ lidí. Většina z těchto 14 pacientů nám nebyla známa. Probíraly se i starší případy, u nichž bylo možné pozorovat proces „uzdravování“. Všechny případy byly natočeny na video.

Po prezentaci a přezkoumání jsem byla členkou zkušební komise, která potvrdila shodu nálezu doktora Hamera.

Foto – zleva doprava: Helga Tanja Gergelyfi, Katharina Doris Schammelt, Dr. Hamer, Ewa Leimer, Michaela Welte, Erika Pilhar, Dr. med Gyde Techow.

Překlad závěrečné části osvědčení podepsaného grémiem:

Zkušební grémium ... deklaruje, že všech 14 presentovaných případů bylo prověřeno,

verifikováno přesně podle kritérií 5 přírodních zákonů Germánské nové medicíny. Ve všech

případech, ve kterých byla k dispozici fakta potřebná pro verifikaci pěti přírodních zákonů,

souhlasily s nimi ve 100%. Bez výjimky byl potvrzen synchronní soulad na všech 3 úrovních

organ – psyché – mozek.

Do roku 2006 jsem přednášela v různých městech v Polsku: Dźwirzyno, Kołobrzeg, Bydgoszcz, Gdańsk, Opole, Wrocław, Szczecin, Lublin, Varšava a nakonec jsme skončili v Brzeszcze...

Naše zkušenosti však ukázaly, že k šíření Germanische Heilkunde je zapotřebí nový přístup...

V roce 2007 jsme společně s Gosiou a Jurkem (kteří v té době již vedli studijní kroužek v Brzeszcze) uspořádali první studijní setkání v Brzeszcze již v nové podobě: uspořádané v několika letech a etapách. Zde začal dnešní vzdělávací program.

Naše setkání se konala v malém prostoru, v budově obecního úřadu. Sál nám velmi vyhovoval. Nejprve Gosia zajistila sladké občerstvení a kávu, pak si účastníci přinesli i nějaké jídlo...

Mezitím se doktor Hamer přestěhoval do Norska.

Before Administrative Court in Sigmaringen, 12.03.2008 -
Everyone who was present had a power of attorney from Dr Hamer.

Před správním soudem v Sigmaringenu, 12.3.2008 – Všichni přítomní měli plnou moc od doktora Hamera.

V Německu, v Sigmaringenu, se 12.03.2008 konal další soudní proces. Dr. Hamer se domáhal výkonu soudního rozhodnutí z roku 1986, tj. aby univerzita v Tübingenu konečně provedla ověření, které jí bylo uloženo soudem a které po léta neprovedla.

Soud první rozhodnutí zrušil a nakonec rozhodl, že univerzita v Tübingenu nakonec není povinna ověření provést. Takový rozsudek jsme očekávali...

Dr. Hamer od roku 1981 nevyhrál jediný soudní spor.

V roce 2009 se v reakci na trestní oznámení, které Dr. Hamer podal 26. listopadu 2009 na policii v Sandefjordu, konalo další soudní jednání. Tentokrát v Norsku, ve městě Sandefjord.

Stížnost byla podána proti:

Lékařské asociaci v Oslu

Okresnímu soudu v Sandefjordu

Odvolacímu středisku Sien

Nejvyššímu soudu v Oslu

Pro toto slyšení, které se mělo konat od 15. do 17. dubna 2009, jsem připravila (ve spolupráci s Dr. Hamerem) materiál ve formě prezentace v PowerPointu, v němž bylo zahrnuto 5 případů pacientů. Dr. Hamer je měl prezentovat v soudní síni. Umístili jsme 3 monitory, na kterých mohli lidé tuto prezentaci sledovat, zatímco doktor Hamer případy prezentoval.

Jeden monitor byl před porotou, druhý před doktorem Hamerem a třetí byl umístěn tak, aby prezentaci viděla i druhá strana.

Teprve druhý den procesu měl doktor Hamer prezentovat případy pomocí těchto médií. Soudce však nečekaně přerušil líčení během prezentace prvního případu a po delší pauze líčení ukončil bez dalšího výslechu svědků ...

Máme podezření, že tato pečlivá dokumentace byla pro soud příliš velkým rizikem.... Pokud by na základě této precizní dokumentace bylo umožněno vyslechnout všechny svědky, jednalo by se o jakési soudem ověřené ověření. To by systém nemohl v žádném případě připustit.

V roce 2016 jsem měla během své návštěvy Sandefjordu možnost držet v rukou originál habilitačního spisu. Byl to neuvěřitelně dojemný okamžik.

POSLEDNÍ AKT

Frankfurt 7. Únor 2017

Slyšení o obnovení lékařské licence a práva vykonávat lékařskou praxi.

Protože se nemohl jednání osobně zúčastnit, dostal každý z nás plnou moc znovu.

Naposledy jsem doktora viděla v dubnu 2017 v Norsku. V jeho tváři už byly patrné známky únavy z desítek let boje se systémem bez špetky naděje na úspěch.... bojoval až do konce: „pro dobro svých pacientů“.

Dne 2. července 2017 opustil duch doktora Hamera jeho tělo ...

Několik desetiletí boje za oficiální uznání jeho objevu, pronásledování ze strany jeho odpůrců, přivlastnění si jeho duševního vlastnictví odpůrci toužícími po moci a zisku a nepoctivost jeho údajných „přátel“ byly skutečným důvodem jeho odchodu....

Germanische Heilkunde nezahrnuje pouze lékařský aspekt! Pokud ji člověk skutečně pochopí, uvědomí si v její komplexnosti její pravý význam... Germanische má silný politický aspekt, protože Germanische je životaschopná pouze ve svobodné společnosti...

V současné době můžeme dělat jen jedno: šířit původní poznatky Germanische Heilkunde. Je důležité, aby se Germanische zachovala ve své čisté, nezkreslené podobě pro budoucí generace.

Tyto znalosti si může osvojit každý!

Znalosti je však možné získat pouze z vlastní iniciativy...

a pouze tehdy, když o ně stojíte...
